

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Constans Defensio, Ex S. Scriptvra, Et Vera Catholica
Doctrina, Atqve Observatione Vniuersalis Christianæ
Ecclesiæ Deliberationis de Christiana Reformatione**

Bucer, Martin

Genevae, 1613

De distributione Collegiorum in Nobiles & Ciues 134

urn:nbn:de:hbz:466:1-34315

Responsio.

Veri Canones, qui S. Scripturam sequuntur, non præcurrunt, requirunt veram castitatem, & talem per quam ecclesiasticæ personæ ministerio suo sanctius, studiosius & vtilius inuigilent. Hanc metam pij adhuc mariti assequuntur, vt superius in articulo de Cœlibatu Sacerdotum de monstratum est, & per se satis claret. Pia enim coniugalis vitæ, castimonia aedonum Dei est, nullum ministrum Dei ex sua natura impediens, sed potius promouens. Qui verò extra matrimonium cum mulieribus se commiscunt, qui Simoniaci sunt, & *πλεονεκταί*, qui plures præbendas occupant, quam ministerium eorum, piè ac fideliter Ecclesiæ præstandum requirit, ij nullam omnino partem habent in regno Christi, vel vllò ordinario ministerio Ecclesiæ. At quàm ingentem talium hominum turbam hæctenus in Collegiis & præbendis tolerarunt Aduersarij, tolerantque adhuc hodie? Quod quomodo quadrat & conueniens sit ipsi iudicent. Non solum enim omnibus Canonibus non quadrat, sed ex diametro repugnat, sicut etiam omni humanæ honestati.

De distributione Collegiorum in Nobiles & Ciues.

CAP. CXXXIV.

CONTRA hanc duodecimam accusationem instituunt, adducentes contra Librum Reformationis Decretale quoddam, quod ad normam Sacræ Scripturæ delineatum aiunt. Id verum quidem est, si verba spectes. Paulum enim 1. Cor. 1. allegat. Si verò rem ipsam & opus quod tractat, intueris, longè diuersum inuenies. Papalis enim cuiusdam legati collationem, qui cuidam non singulariter docto Canonicam præbendam Argentorati contulerat, conatur confirmare. Cum tamen Scriptura & Canones electionem assumptionemque ad eiusmodi canonicatus cuilibet Ecclesiæ Christi per se assignet, & nihil omnino de iure deuolutionis sciant, per quod eiusmodi collationes ad fidem Romanam deuoluantur. Quod si Ecclesiæ in hoc negotio segniores fuerint, pertinet ad quemlibet verum Episcopum vt eos officij sui admoneat. Collationes verò ad neminem alium deuoluuntur, id quod Aduersarij probè sciunt.

Ceterum ad instantiam istam per se refutandam, fatendum est, In eligendo ad ministerium Ecclesiæ imprimis ad regenerationem virtutemque Spiritus S. respiciendum esse, non ad genus ac potentiam carnis. Tamen quoniam Dominus benedictionem suam diligentibus se in millesimam vsque generationem promisit, diligenter hoc quoque in electione ad ministerium Ecclesiæ spectandum est, quibus quisque parentibus ortus, & à quibus educatus sit. Quod non necessariò à mundana nobilitate, vel id genus aliis externis conditionibus dependet, sed multò magis à virtute & præeminentia spiritali.

Iam verò cum in Collegiis non tantum veri ministri Ecclesiæ futuri sint, quorum iam paucissimos habent, sed Collegia partim scholæ quæ & Pædagogia esse debeant honestorum iuuenum, qui deinceps Ecclesiæ Christi vel in Ecclesiastico vel in aliis muneribus tanto melius inferuire possint. Deinde cum constet Collegia plurimis & amplissimis donis à Nobilibus dotata esse, æquitas sanè postulat, ut hac in parte Nobilibus sua prærogatiua concedatur. Ad hæc, cum alioquin Deus nobiles potius quàm vulgares ciues ad hoc destinauerit, ut cæteris auctoritate & dignitate præcant & antecellant, sicut res ipsa testatur, neque hac ratione malè seruitur Ecclesiæ Dei, si tales viæ inueniantur, quibus illi præ cæteris ad pietatem, ad omnem scientiam bonæque studia, singulari diligentia educantur. Tertio cum inter nobiles, ij qui maiori timore Dei præditi sunt, singulariter honestam & vtilem disciplinam præ vulgaribus plebeisque hominibus inter suos conferunt, spes quoque est ex istorum numero non paucos excellentes viros & ad omnis generis Ecclesiastica ministeria aptissimos educari posse; magis quàm ex his, qui in tali disciplina, nec nati nec à iuuentute educati sunt. Nulla igitur Aduersariis causa subest, ut propositam Collegiorum distributionem hac in parte multum suggillant. Semper enim hoc excipit Liber, ut in omni Electione ad munera ministeriæque Ecclesiastica primum omnium ad potentiam ac vim spiritualem, Ecclesias Dei quàm optimè ædificandi respiciatur.

De Thesauris Collegiorum.

CAP. CXXXV.

DECIMOTERTIO, Cum Liber ordinat, ut argentea, & aurea, aliæque preciosa vasa, atque ornamenta Collegiorum per totam diœcesim annotentur, & diligenter conscribantur, nec quicquam de eis alienetur à suis Ecclesiis, vel mutetur in alium usum, sine nostro & prouincialium nostrorum legitimo consensu; de hoc tanquam de nouatione queruntur Aduersarij: propterea quod prouinciales hæcenus Ecclesiarum Thesauris non immiscuerint.

At non ignorant Aduersarij, Ecclesiam Christi & horum & aliorum bonorum omnium veram dominam esse ac possessorem. Merito igitur ea non sine præcipuorum maximèque publicorum membrorum eius ministrorum & antistitum ordinatione mutari debent. Personæ Collegiorum nullam aliam potestatem habent quàm ea custodiendi, Ministri enim sunt Ecclesiæ Christi, non Domini.

De anno Residentiæ.

CAP. CXXXVI.

DECIMOQVARTO reprehendunt traditam à nobis Anni Residentiæ moderationem, cuius mentionem fecit liber. Scribunt eam magnâ dissolutionem